

Oponentský posudek na bakalářskou práci Ondřeje Hartvicha „Fenomén living history v Čechách“

/Praha 2011, Ústav etnologie FF UK, Bakalářská práce, 74 stran vč. 20 stran Příloh/

Předmětem bakalářské práce Ondřeje Hartvicha je living history – jedna z mnoha volnočasových aktivit čerpajících podněty pro svou činnost v různých historických obdobích. Autorovi jsou tyto aktivity velmi blízké, zúčastňuje se jich, zčásti jako aktér, spíše však jako pozorovatel.

Zdrojem informací pro předkládanou bakalářskou práci byly autorovi: odborná literatura, ve větší míře však internetové zdroje, ale především terénní výzkum, založený na zúčastněném pozorování. Pro řízení rozhovory a internetové fórum sestavil autor soubor vzorových otázek. Nepochybně proto, aby výpovědi respondentů byly souměřitelné a snadněji komparovatelné. Škoda jen, že informace takto získané nebyly v práci lépe zúročeny. Jen sporadicky se v textu objevují citace z výpovědí informátorů /např. na str. 44/.

Práce je koncipována do tří větších celků.

První zahrnuje pět drobnějších kapitol, tvořících vstup do problematiky – 2. „Experimentální archeologie“/9-12/, 3. „Subkultura“/13-16/, 4. „Historický šerm“/17-19/, 5. „Living history-objasnění pojmu“/20/ a 6. „LARP“/21-23/. Jde většinou o krátké, nesourodé statě působící jako solitéry. Této části práce by prospělo sevření do většího celku a jeho následná vnitřní diferenciaci. Ve stávající podobě působí poněkud roztržštěně, chybí jednotící linie a logická provázanost. Tato část je převážně deskriptivní.

Druhá část-kapitola 7. „Příklady skupin historického šermu“/24-29/. Zde autor vychází „...ze své osobní znalosti a zkušenosti, zároveň usilují o žánrovou pestrost a zastoupení různých regionů...“/str. 24/.

Na základě terénního výzkumu představuje pět skupin historického šermu. U každé z nich podává stručnou charakteristiku, tj. genezi a vývoj skupiny, historické období, které skupina imituje, provozované aktivity /převážně určené publiku/, zjišťuje rovněž motivace aktérů a podává sociální, věkovou a genderovou skladbu „šermířských skupin“.

Tuto část by bylo třeba zpřehlednit a uspořádat. Informace o jednotlivých skupinách jsou nesourodé co do rozsahu i obsahu a tudíž nesouměřitelné.

Třetí část-kapitola 8. „Skupiny a sdružení Living history“/30-41/, představuje těžiště práce, ty části, které jí předjímají tvoří její komparativní rámec. Autor zde „pracuje“ s osmi skupinami living history, podává jejich charakteristiku /obdobně jako to činí u skupin historického šermu/. Komparací skupin living history s ostatními obdobně zaměřenými zájmovými skupinami nalézá autor specifické rysy living history, tj. rysy, které je činí historicky hodnověrnější a tím i vyjimečnější, než skupiny ostatní. Kriterialem je tu míra autentičnosti, věrohodnosti při imitování příslušného historického období.

Í zde platí, co bylo řečeno výše o neuspořádanosti informací. Zde by pomohla klasifikace založená na dobře promyšlených kriteriích.

Závěr práce postrádá **přehledné** zhodnocení.

Ještě několik připomínek závěrem: 1. v části „Subkultura“/13-16/ autor namítá, „...“že přesné a jednoznačné vysvětlení pojmu subkultura zatím nebylo vytvořeno“/str.13/. Mohu jej ujistit, že nebude vytvořeno nikdy! V této části /subkultura/ postrádám citace a u uvedených /citací/ odkaz na poznámky pod čarou, kde by měl být celý bibl. záznam vč. paginace. A ještě k subkultuře. Subkulturu lze chápat jako soubor zvláštních hodnot, odlišných norem a vzorců chování i životního stylu, jejíž tvůrkyní a zároveň nositelkou je specifická skupina /subskupina/. Subkultura poskytuje svým nositelům zázemí pro tvůrčí činnost, umožňuje jim uskutečňovat specifické aktivity aj.

2. není příliš jasné, proč autor zdůrazňuje „...“úmyslně deskriptivní charakter“/str.8/ práce. Cílem bakalářské práce by neměl být pouhý popis. Především terénní výzkum by měl umožnit alespoň rámcovou analýzu získaných poznatků. V závěru práce se dílčí analýza objevuje.

Práce sice vykazuje některé nedostatky, ale i tak ji doporučuji k obhajobě a navrhuji ocenit ji známkou „velmi dobře“ až „dobře“, podle průběhu obhajoby.

V Praze dne 11.6.2011

PhDr. Jaroslava Krupková, CSc.